

בס"ד טז' אדר ב' ה'תשפ"ב
 הדלקת נרות - 17: 32
 צאת השבת - 18: 23
 רבנו תם - 19: 06
שעון חורף - מהלוח המדויק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים ושתיים - עלון מס' 1100
 @ ביום חמישי הבא בלילה עוברים ל- "שעון קיץ"
 @ ניתן להקדיש העלון והסעודה הרביעית
לרפואה, ברכה, פרנסה טובה, זיווג, הצלחה,
 ולהבדיל לעילוי נשמת יקיריכם.
 טל' המערכת: 08-9437333, 054-7743834

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

פפטידון: "כה אמר"
 (ירמיה ז')
 מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמדי השכלתי

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
 להשתתף בסעודה הרביעית
 בבית"כ "אוהל-מועד" ב- 20:30
מענייני הפרשה:

פרשת צו

☞ **"והרים את הדשן... ושימו אצל המזבח..."**
 מה ההבדל בין שִׁמָּה ונתינה? בפועל נתינה ישקיף על
 ההנחה עצמה, ובפועל שִׁמָּה ישקיף על איכות
 ההנחה... על שְׂשִׁים בנחת ובעיון היטב. העבודה במזבח
 צריכה להיות **בתשומת לב, בנחת.** (מלבי"ם)
 ☞ **"ופתח אוהל מועד תשיבו יומם ולילה שבועת
 ימים... כי כן צויתיו"**
 מדוע אהרן ובניו צריכים להישאר יום ולילה במשך
 שבעה ימים, ולא ללכת בערב לאוהליהם ולשוב בבוקר.
 אלא, למשה אין הסבר הגיוני לכך, ולכן נוקט לשון "כי
 כן צויתיו", כאילו אמר, הדבר אינו בשליטתי ואין לי
 הסבר, אלא זאת פקודה מה'. ואולי כך, כדי לחנכם
 לשמוע לכל דבר ה', אף אם לא יבינו טעמים. (תורה ככתבה)
 ☞ **"היא העלה על מוקדה על המזבח כל הליכה..."**
 התיבה **"מוקדה"** כתובה באות מ' זעירא, וכנגד זה
 כתובה התיבה **"תמים"** ("תמים תהיה עם ה' אלהיך")
 באות ת' רבת.
 צריך שתהיה באדם תמימות רבה, ואילו אש-להבה,
 התלהבות זאת הוא צריך לשאת בתוכו עמוק עמוק ככל
 האפשר, ולגלותה פחות ככל האפשר לעיני הבריות.
 ☞ **"ולבש הכהן מדיו בד ומכנסי בד ילבש על בשרו"
 "כהן גדול שלבש בגדי כהן הדיוט - עבודתו פסולה."**
 כי אסור לאדם גדול ל"שחק" בענווה יתירה. (הספר).
 וביילקוט שמעוני" אומר, "שלא ילבש בגדי חול
 עימקו", כלומר, שהכהן לא ישתמש בבגדי הקודש
 לענייני חולין, שלא ינצל את בגדי הקודש ומעמדו
 למטרות שאינן קדושות.

☞ דינים נוספים בקורבן עולה ובקורבן מנחה.
 ☞ קורבן אהרון ובניו ביום משיחתם.
 ☞ דינים נוספים בקורבנות : חטאת, אשם ושלמים.
 ☞ הקדשתם של אהרון ובניו לכהונה.
 ☞ **"ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים..."**
 ענין לנוכח ביטוי אמר פעם רבי משה מקוברין:
 "ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים..." - אל לו
 לאדם להיות שקוע במחשבות חטאיו בגידותיו
 בקב"ה, אלא "ולבש בגדים אחרים", עליו להשתדל
 להוסיף מצוות ומעשים טובים שהם הבגדים
 האמיתיים שלו.
 ☞ **"וישים על המזנופת אל מול פניו את ציץ הזהב..."**
 בעלי התוספות: המלה **"ציץ"** שווה 190.
 ועוד מבית מדרשם: קיים קשר בין הציץ עם
 הגאולה העתידה, אז יופיע הקב"ה בהדרו וינקום
 באויביו - כמו שאומר הנביא ישעיהו, "כי יום נקם
 בלבי ושנת גאולי באה". ואכן, גם המלה **"נקם"** היא
 בגימטריא 190 (כמו "ציץ"), וגם המלה **"סצ"**.
 כשיבוא קץ הגאולה, אז יקויים היעוד, **"אויביו
 אלביש בושת, ועליו יציץ נזרו."**
 ☞ **"וישמו אצל המזבח"**
 מסביר השפת אמת שהתורה מרמזת לנו שכשם
 שהדשן נבלע אצל המזבח כך זכות הקרבנות נבלעת
 ונותרת לעם ישראל לאורך ימים ולדור דורים. וזה
 רמוז גם בתהילים שכתוב "יזכור כל מנחותיך ועולתך
 ידשנה סלה", דהיינו דשן העולה שנבלע אצל המזבח
 יעמוד לנו ויעלה זכרונו לאורך ימים סלה.
 ☞ **"ויהי עליו את האפוד"**
 לגבי **אפוד** אומר רבי בעל הטורים' שהוא שווה בערכו
 למלה **"מלאך"**, שניהם בגימטריא 91, ללמדך כי אהרן
 לבש את האפוד ונעשה דומה למלאכי השרת.

פינת הגיבנים והפתגמים

**"כל מצוות הבן על האב, אנשים חייבים ונשים
 פטורות"**. (קידושין א' ז')

כל המצוות המוטלות על האב לעשות לבנו, כגון:
 למולו ולפדותו כשהוא בכור, וללמדו תורה ולהשיאו
 אשה. רק האב חייב בהן ואילו האם פטורה מהן,
 שהואיל ואין הנשים חייבות בהן לעצמן אינן חייבות
 בהן גם לבניהן. במסגרת סדרת הלימודים של בין
 הורים וילדים עומד לימוד זה שעניינו מצוות הבן
 המוטלות על האב או חובות האב כלפי בנו.

כל הישועות והברכות לעדן-לדיה בת זהבה
 שתרמה לסעודה הרביעית בליווי. זכות מרן **עובדיה יוסף** זצ"ל
 תגן בעדה, לרפואתה והצלחת כל משפחתה
 שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם לטובה
 באושר ובפרנסה טובה לשנים רבות וטובות
 ותרווה נחת ושלווה מכל יוצאי חלציה

הסירו ממשול מרדן עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.
 ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידוש": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

הלכות פסח

היות ואנו עומדים סמוך ונראה לחג הפסח, ודיני הפסח מרובים מאד, על כן אנו שונים את כל עיקרי דיני החג. בגמרא במסכת פסחים (דף ו: א) אמרו: "שואלין בהלכות הפסח קודם הפסח שלושים יום". ובפשיטות נראה, כי כוונת הדברים היא, ששלושים יום קודם חג הפסח, יש להפסיק מכל הלימודים, ולהתחיל בלימוד הלכות הפסח. יש לציין, שאף חוב ללמד דברים הלכות פסח שלשים יום, מכל מקום חוב ואחד ואחד מחוייב ללמוד הלכות הפסח היטב, שלא יבא חלילה לידי מכשול בימים אלו שהלכותיהם רבות מאד.

א. הקונים מצרכי מזון לפסח יזהרו מאד להניחם במקומות מיוחדים ושמורים, ובפרט כשיש בבית ילדים קטנים, והדבר מצוי שהולכים עם פרוסת לחם בידם, ומפריים דרך אכילתם, ויש לחוש פן יפלו מפירורי החמץ אל מצרכי המזון של פסח. וכן בשעה שעקרת הבית עוסקת בניקוי וברירת האורז לצורך הפסח [לבל מצא בו חטה], והילדים באים על ידה, ופתם בידם, יוכלו לגרום בלא יודעים לנפילת פירורי חמץ לתוך האורז הכשר לפסח, וידוע שחמץ בפסח אוסר במשחו, שאפילו באלף אינו בטל. [חזון עובדיה פסח עמ' נב, ובמהדור"ב עמ' פא].

ב. אין לקנות מצרכי מזון לפסח מאדם שמוכר בחנותו דברים האסורים, כגון קופסאות שימורים של בשר או נקניק טרפה, או בכניות של גויים וכיוצא, כי אין לו נאמנות על כשרות המצרכים לפסח. אבל מותר לקנות ממנו קופסאות שימורים או שקיות סגורות עם חותמת של הכשר מוכר. [חזון עובדיה על הלכות פסח עמוד נב, ובמהדורת תשס"ג עמוד פא].

ג. פירות יבשים כגון צמוקים שזיפים גרוגרות משמשים וכיו"ב, אחינו האשכנזים נוהגים בהם איסור, אלא אם כן לצורך חולה שאין בו סכנה, שאז מתירים. אבל מנהג הספרדים ועדות המזרח להקל בהם ולאוכלם בתוך הפסח, אך יש להזהר מאד מתערובת קמח בתאנים מיובשים. [חזון עובדיה, הלכות פסח עמוד סו. ובמהדורת תשס"ג עמוד קיז].

ד. יש להזהר שלא לקנות בפסח בוטנים וגרעינים קלויים הנמכרים בשוק, אם אין עליהם השגחה מרבנות מוסמכת ומוכרת, מפני שמעריבים קמח במלח שעליהם. [חזון עובדיה על הלכות פסח עמוד סו. ובמהדורת תשס"ג עמוד קיז].

ה. המלח הדק כשר לפסח, גם אם אין עליו הכשר מיוחד לפסח. אך אם המלח בא בשק, יש להקפיד שהשק יהיה נקי מכל חשש קמח וכיוצא. [חזון עובדיה פסח עמ' סו. ובמהדורת תשס"ג עמוד קיז].

ו. הסוכר מותר באכילה בימי הפסח, ומי שנהג שנים רבות שלא לאכול סוכר בפסח, אם עשה כן מפני שהיה סבור שהוא אסור מן הדיו, רשאי לבטל מנהגו בלי שום התרה, ואם נהג כן משום חומרי לגדר וסייג, ורוצה עתה לחזור בו ממנהגו, יעשה התרה על מנהגו, ויתחרט על שלא אמר בלי נדר בשעת קבלת מנהגו. [חזון עובדיה, פסח ע"י טד].

ז. התה והקפה מותר לשתותם בפסח, אך כיון שכיום תעשית המזון התפתחה, ויש לחוש ששורין את עלי התה בעמלין של חיטה, לפיכך יש לקנות עם הכשר לפסח. ואם בעל החנות טוחן את גרגירי הקפה אצלו בחנות, יש להזהר שיהיה ירא שמים שנהרג להכשיר הריחים ולנקותם היטב מתערובת חמץ. [חזון עובדיה על הלכות פסח עמוד סו].

ח. יש נוהגים שלא לשרות המצה במים, בכל ימי הפסח, שמא נשאר עליה מעט קמח אחר האפייה ויבא לידי חימוץ. אך מעיקר הדין מותר לשרות המצה במים בפסח, ובפרט יש להקל בזה בזקן או בחושש בשיניו. ואפילו בליל הסדר. אם נהג כן לחומר אידע שמצד ההלכה מותר, ורוצה להקל, יעשה התרה בפני שלשה, על שלא אמר בלי נדר, ואם סבר שכך היא ההלכה, אין צריך התרה. [שו"ת יחווה דעת חלק א סימן כא].

מכל מלמד השכלתי

"וידבר ה' אל משה לאמר צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העולה היא העולה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו" שני הפסוקים הנ"ל לוקחים אותנו להרבה מקומות ולהרבה התחייבויות בחייו של האדם היהודי מאז התהוות עם ישראל.

הרישא "וידבר ה' אל משה לאמר צו את אהרן ואת בניו..." לוקח אותנו לפרקי אבות (פרק ראשון משנה א') "משה קיבל תורה מסיני ומסרה ליהושע ויהושע מסרה לזקנים" ועוד.... כל זה רמזו בתיבות "ה' אל משה... אהרן... ובניו..." שכן עברה התורה מהקב"ה למשה בסיני. וכן נאמר בהמשך הפסוק "לאמר..." ומהו? שהרי מה שנתן הקדוש ברוך הוא למשה זה את שני לוחות הברית וזוהי התורה שבכתב ומהתיבה "לאמר" לומדים על התורה שבעל פה. וכל זה בכח הדיבור שמעבירים האחד לשני מדור לדור ובכח השמיעה של כל אחד ואחת ולכן נאמר בהמשך הפסוק "זאת תורת..." שעל ידי הלימוד שמעבירים בכתב ועל ידי הלימוד שמעבירים בעל פה ועל ידי ההצבעה בהרמת הספר תורה בשבת ויום טוב ואומרים "וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל. תורה צוה לנו משה מורשה קהילת יעקב"

וזאת התורה שייכת לכל חלקי העם וכולם שווים וכולם חייבים בה ומקיימים אותה כל אחד בתפקידו, מעמדו, כבודו, ומעלתו. מי במלכות, מי בתורה, מי בכהונה, ומי בשם טוב. ובכל מצוה ותפילה וחסד זוכים לקיימה.

כתוב בפסוק "זאת תורת העולה היא העולה..." שפעמיים התיבה **עולה** רומזת לשתי התורות הן שבכתב והן שבעל פה. וחייבים בהם בכל שעות היממה שנאמר "והגית בו יומם ולילה" והרי הפסוק מדבר רק על הלילה ועד הבוקר, והיכן נרמז היום? שאם הפסוק מדבר על הלילה ועד הבקר צריך להבין האדם שכל שכן מחוייב הוא ללמוד גם כל היום. ועוד ראינו מהתיבות "היא העולה על מוקדה על המזבח..." שזהו זמן היום ולאחר מכן נאמר "כל הלילה עד הבוקר". ומדוע חייב האדם היהודי לקיים את התורה ומצוותיה בכל שעות היממה? **א.** ללמוד בשתי התורות לומדים מהתיבה **ב** ר"ת **בכתב ובעל פה.**

ב. בבחינת סור מרע ועשה טוב, ומהו? בידוע שהעולם הזה הוא יצר הרע, יצרים, מיצרים, מצרים, צרות רבות ורעות, וידוע שהיצר הרע הוא מאש לכן אומרים חז"ל "בראתי יצר הרע בראתי לו תורה תבלין". והתיבה **ב** לשון יחיד ללמדנו שיש רק תורה אחת ומחולקת לשניים.

השיעור לעיני רפאל (רפ"ב) בן שמחה וזוהרה (זרי) בת פריחה ע"ה, ולרפואת כל חולי ישראל ולבניין בית שלישי ומשיח צדקנו. אמן. (שלמה אלביליה)

(ניתן להשיג את הכרך השני אצל המחבר 050-5962588)

כחה של תפילה

אמי, אישה צדיקה ומיוחדת במינה, שכל ימיها עשתה רק טוב לאנשים וגמלה עמם חסדים. מעולם לא הוציאה מפיה דבר שהוא בגדר לשון הרע, כמו מלאך שכולו טוב. לפני כחמש-עשרה שנה ראתה אמי מודעה בעיתון דתי: "בקשו רחמים בעבור אישה שנמצאת במצב קשה". היא רשמה את השם בפנקס והחלה להזכיר את השם בתפילותיה. מאז, בכל פעם שראתה שם בעיתון, בלוח מודעות ברחוב, או סתם שמעה מחברותיה, הייתה כותבת בפנקס ומזכירה בתפילותיה. עם הזמן תפילות כמו "פרק שירה", שלגביו אנשים כותבים 'הבטחתי לפרסם ונושעתי', היא התפללה בלי לפרסם דבר על משפחתה ועל כל האנשים הכתובים בפנקסה.

תוך מספר שנים מנה הפנקס הזה מאות שמות, שאותם הייתה קוראת בכל תפילה, מה שהיה מאריך את זמן התפילה בראשון משמעותי ביותר. אבא שלי היה הספק הראשי של השמות, שכן המקור היחיד שלה היה העיתון היומי אליו הם מנויים, ואבי השיג מודעות "בקשו רחמים" מעיתונים אחרים ומלוחות מודעות בבתי הכנסת. כזה הוא אבי, יכול לקטר כמה שהוא רוצה, אבל כשאמי רוצה משהו, הוא ירוץ בשבילה עד קצה העולם. באחת מסעודות השבת אמר לפעם אבא, שישלש סיכוי רב כי חלק ניכר מהאנשים הכתובים בפנקס כבר אינם בין החיים. אמי הזדעקה ואמרה "איך אתה מדבר?!"

לאחר מספר שניות קלטנו שיש הגיון בדברים. "הוא צודק", אמרנו, "הרי כתובים שם אנשים מלפני חמש-עשרה שנה, חלק מהם ודאי כבר נפטרו, ואת עדיין אומרת תהלים לרפואתם...". עיניי של אמי התמימה והמקסימה התמלאו דמעות, והיא אמרה "ככה אתם אומרים... ייתכן שהם נפטרו...!". זה היה רגע כל כך נוגע ללב. אמי הורידה דמעות. היא לא העלתה בדעתה שהאנשים שלשלומם היא מתפללת, נמצאים כבר עשר שנים בעולם שכולו טוב. "אבל מה בכך", הוסיפה לאחר דקות אחדות של שתיקה, "איני חושבת שזיק להם אם אתפלל עליהם, גם בשמים יהיה טוב לנשמתם אם אתפלל לרפואתם". אומנם צחקנו אבל חיבקנו ונישקנו אותה באהבה אין קץ. תודו שאינכם יכולים שלא לאהוב אישה מתוקה ותמימה שכזו. תתפלא, אבל מאותו היום כולנו נרתמנו לגיוס שמות לפנקס "בית החולים", שכעת כונה על ידי אבי "פנקס חולים ויזכור". אבי פשוט נהנה להתבדח ולעשות חשבונות האם יש בפנקס יותר חולים או יותר נפטרים. האמת, שגם מחאותיה של אמי לא היו ממש אמיתיות, בסך הכול גם היא נהנתה מכך שהפנקס שלה נמצא בראש ובלב של סביבתה.

ואז גם לה זה קרה. ערב אחד קיבלה אמי אירוע מוחי. היא הובהלה לבית החולים, והרופאים הודיעו שסיכוייה לחיות - אפסיים. חלק מהמשפחה רצו לבית חולים ואחרים לרבנים לבקש ברכה. נזכרנו שלמחרת לא יהיה מי שיתפלל עבור החולים והנפטרים בפנקס של אמי. החלטנו לעשות זאת במקומה, שיעמוד הדבר לזכותה.

אבי בכה ואמר שבלעדיה אינו יכול להחזיק רגע, והדבר היה ניכר היטב. הוא לא תפקד והסתובב הלום צער. למחרת החמיר המצב, וכמה מאחייניי הנשואים החליטו לערוך ערב תפילה לרפואתה. הם תלו מודעות בשכונה וקבעו מקום בבית הכנסת המרכזי. באותו היום ישבנו כל האחים בבית החולים מחוץ למחלקת טיפול נמרץ והתפללנו. נוכחנו לדעת, שמשמית קריאת שמות החולים והנפטרים גדולה משחשבו. היינו צריכות לחלק בין שלושתנו את הפנקס, וגם כך תפילתנו ארכה שעה ארוכה מכפי שאנו רגילות. מובן שכל אחת מאתנו הוסיפה לחלק

שלה את שמה של אמי הצדיקה, בתוך שאר חולי ישראל. עצרת התפילה נועדה לשעה שמונה בערב. בשעה שמונה וחמש דקות יצאו הרופאים והודיעו לנו שאמנו גוססת. הם אפשרו לנו להיכנס, וראינו את קו הדופק שהלך והתעמעם עד שנעשה ישר לחלוטין. אמי השיבה את נשמתה לבוראה. בכינו בכי תמרורים במשך כעשר דקות, ואז אמרה אחותי: "צריך להודיע לאנשים שכבר אין על מה להתפלל". היא חייגה לבנה, שארגן את העצרת. לפני שסיימה לחייג לקחתי את הנייד וסגרתי אותו. "מדוע את עושה זאת?", שאלה.

"שיתפללו", אמרתי. "מגיע לאימא שיתפללו עליה אחרי פטירתה, כפי שעשתה לכל אלפי האנשים הרשומים בפנקס שלה". אחותי התנגדה, אך האחיות השלישית, השתקנית בדרך כלל, הכריעה את הכף לטובתי. "היא צודקת. אם יש משהו בעולם שמגיע לו שהציבור יתפלל עליו גם אחרי פטירתו - זו אימא שהתפללה על ציבור שלם מדי יום ביומו בלי לדעת אם הם חיים או לא".

כעבור רבע שעה צלצל הטלפון. על הצג הופיע מספר הטלפון של אחייני, ועניתי לשיחה. הוא שאל מה קורה. "לא קורה כלום", אמרתי, מה שהיה נכון במקצת. "יש כאן ציבור גדול שמתפלל על סבתא, אני מקווה שזה יעזור", אמר. "מצויק", אמרתי, "שיתפללו, מגיע לה".

"אני רוצה להשמיע לכם את התפילה", אמר. העברתי את הטלפון למצב רמקול ואנחנו שמענו את הזעקות הגדולות: "קל נא רפא נא לה", ושלושתנו התפרצנו בבכי נורא, שלא יכולנו להפסיקו. ידענו היטב שאמנו האהובה כבר אינה בין החיים.

שלב זה התחלתי להרגיש קצת נקיפות מצפון. איני יודעת אם גם אחיותי שכן, אבל הרגשתי שאולי אנחנו משקרות לציבור שלם. אחייני היה שקוע בתפילה והמכשיר הסלולארי היה מונח לו על הסטנדר. שמענו אותו זועק בקול יחד עם מאות מתפללים אחרים "קולי אל ה' אזעק... אשפוך לפניו צרתי...". קול התהלים הרקיע שחקים וחשבתי לנתק ולהתקשר שוב.

ובדיקו אז ראינו תכונה רבה סביבנו, רופאים ואחיות עם ציוד החייה רצו לחדר של אימא. נכנסתי פינמה וראיתי שמיטתה מוקפת רופאים. הבטתי במסך ובאורח פלא ראיתי שהקו הישר שהיה בו מקודם כבר לא ישר - החלה תנועה. אמנם קלושה, אבל תנועה.

הם החלו בהחייאה, ואנחנו הורחקנו מהמקום. הצטרפנו לציבור בתפילותיו, בכינו וזעקנו לקב"ה, לא היה אכפת לנו מה קורה סביבנו. לאחר דקות ארוכות יצא הרופא, אותו רופא שהודיעה על מצבה הנורא של אימא, והודיע לנו שלאמנו קרה נס. אחת האחיות חשה בתווזה, ואימא שבה לגלות סימני חיים. "כעת ייצבנו את מצבה. היא אמנם במצב לא קל, אבל יצאה מכלל סכנה".

לא נכביר במילים. אימא שרדה את האירוע המוחי, חזרה הביתה, ולאחר שיקום מסיבי שארך חודשים, היא הולכת, מדברת ומתפקדת באופן המתאים לגילה. היא אמנם נוטלת תרופות מתאימות, אבל מלבד זאת הכול כשורה. ושוב, איננו צוחקים על פנקס החולים והנפטרים. אנו יודעים היטב שכל אלפי האנשים שרפואתם התפללה אחרי פטירתם, באו לכיסא הכבוד ונשאו תחינה לבורא העולם שישאיר את האישה הזו בחיים. אליהם הצטרפו יושבי הארץ, שנשאו תפילה להחלמתה. כמותה, גם הם לא ידעו שהיה זה אחרי מותה.

זה הסיפור ואין צורך להסביר את מוסר השכל שלו. רק דבר אחד אוסיף: אמי אינה היחידה שמחזיקה פנקס חולים ונפטרים. אל בנותיה הולכות בעקבותיה, ונקווה שאחרי קריאת הסיפור הזה - כל בית ישראל.

7 בגדי כהונה - כנגד 7 רקיעים

בפרשה, משה חונק את אהרן ואת בניו ככהנים. משה מלביש את אהרן בשמונת בגדי הכהן הגדול (בכסוקים יש רק שבעה בגדים, אבל ידוע, כי היה גם בגד שמיני- (מכנסים עליו הצמודות לגוף)

ו"יתן עליו את הכתנת, ויחגור אותו באבנט, וילבש אותו את המעיל, ויתן עליו את האפוד, ויחגור אותו בחשב האפוד ויאפוד לו בו. וישם עליו את החושן, ויתן אל החושן את האורים ואת התומים. וישם את המצנפת על ראשו, וישם על המצנפת אל מול פניו את ציץ הזהב נזר הקודש כאשר צוה ה' את משה.

את סוד הבגדים וסדר הלבישה - מגלה לנו רבינו בחיי בפירושו: כסדר שבעה רקיעים. **מכנסים** שהיו לכסות בשר ערוה - כנגד הרקיע הראשון שבו 'לבנה', שהוא מכסה לעולם השפל; **כתנות** - כנגד הרקיע שבו 'כוכבי', **אבנט** - כנגד הרקיע שבו 'ינועה'; **מעיל** - כנגד הרקיע שבו 'חמה'; **אפוד** - כנגד אפודת הרקיע שבו 'מאדים'; **חושן** - כנגד הרקיע שבו 'צדק'; **מצנפת** - שהיה עליון בראש, כנגד הרקיע שבו 'שבתאי', שהוא עליון על כל השבעה, ראש הכוכבים. השמיני **הציץ** כנגד כסא הכבוד.

"בניך כשתילי זיתים" - חינוך

'דיסקלקוליה' זוהי הפרעת למידה ספציפית עם ליקוי בחשבון, הכולל קשיים : א. בזכירה של עובדות חשבוניות. ב. קושי בחישוב מדויק. ג. קושי בשימוש מדויק במיומנויות מתמטיות.

קיימים מצבים שדיסקלקוליה מופיעה עם קשיים ולקויות נוספות: הפרעת קשב, קושי בתאום עין-יד, זיכרון חזותי מרחבי חלש ודיסקלקזיה.

הטיפול בדיסקלקוליה מתבצע במסגרת טיפול בהוראה מתקנת. במסגרת הטיפול נעשה שימוש בשיטות מגוונות של הוראה מוחשית ויצירתית המותאמות לילד, ומאפשרות הקניה של מיומנויות והרגלי למידה. כך התלמיד לומד להתמודד עם יותר משימות ולהשקיע בהן פחות אנרגיה, הוא מסגל מיומנויות החסרות לו ומחזק את מיומנויותיו החלשות יותר, לומד כלים, טכניקות וגישות המאפשרות לו להתגבר על קשיים ולעקוף מחסומים שנתקל בלימודיו. המטרה המרכזית להפוך את הלמידה ליעילה ועצמאית, לחזק את תחושת המסוגלות של הילד ולאפשר לו הצלחה.

כל הישועות והברכות

ל'אברהם ומיטרה הקקיאן
שתרמו לסעודה הרביעית בליווי זכות מרן **עובדיה יוסף** זצ"ל תגן בעדס, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם לטובה באושר ובפרנסה טובה. שירו נחת מכל יוצאי חלציהם וברכה והצלחה לכל ילדיהם ולהבדיל לעיני המדס בת סלטנת ז"ל

מזל טוב ואיחולים לבבנים

ל'גדעון ושוישה ועלמי
לייסקה ולובה ישראילוב
לנישואי רחיהים עם זייעה יהיר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשך את מסורת הבית המפואר. **"ענני הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל"** ויזכו במהרה לזרע קודש בר-קיימא

ברכה והצלה

פנחס ודורה ישראלי
שיתברכו ברפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה. ויתגשמו כל משאלותם לטובה וירוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם ישועות וברכות וזיווגים לילדיהם

ברכה והצלה

אלחנן הצ'בי
בן רבקה שיתברך ברפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה. ויתגשמו כל משאלותם לטובה ולברכה וירווה נחת מכל יוצאי חלציו

כל הישועות והברכות

ל'דניאל ושמחה דידיי היין
שתרמו לסעודה הרביעית בליווי זכות מרן **עובדיה יוסף** זצ"ל תגן בעדס, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו כל משאלות ליבם. שיזכו באושר ובפרנסה טובה וירוו נחת מיוצאי חלציהם זיווג הגון **לאורטל** בת שמחה להבדיל לעיני מרים בת יצחק ז"ל

מזל טוב ואיחולים לבבנים

ל'ארהון ומזל ברוכים
אושר ואילנה זייעה מלייב
לנישואי אהליאב עם בת-אל יהיר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשך את מסורת הבית המפואר. **"ענני הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל"** ויזכו במהרה לזרע קודש בר-קיימא

ברכה והצלה

ישעיה ודליה נסימי
שיתברכו ברפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה. ויתגשמו כל משאלותם לטובה וירוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם וכל הישועות והברכות לכל ילדיהם ורפואה חלילה בת גורגיה

ברכה והצלה

אלי ועליזה מוסאי
יתברכו בשפע קודש, ישראות, אושר ופרנסה טובה ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות ובכל מילי דמיטב יתגשמו משאלותם וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם

ברכה והצלה

ארי ופרחא סעדיאן
על הסיעה לזיכוי הרבים, שיזכו לפרנסה טובה, ברכה והצלחה בכל משלה ידיהם. רפואה שלימה וירוו נחת מיוצאי חלציהם וזיווג הגון לילדיהם

מזל טוב ואיחולים לבבנים

ל'זייעה ואפרת יהב
ליאיר והבדיר כהן
לנישואי ריהם עם שני יהיר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשך את מסורת הבית המפואר. **"ענני הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל"** ויזכו במהרה לזרע קודש בר-קיימא

ברכות ואיחולים

ל'שמעון ואורטל בן-זקן
להולדת הבת יה"ר שתגדל כאימותנו שרה רבקה רחל ולאח, תזכו לחופתה ותצלח תכל דרכיה ומעשיה וברכה ונחת ושלווה **ליעקב ורחל גולציה למרים בן-זקן** ירוו נחת מיוצאי חלציהם

רפואה שלימה

ל'עני הצנועה והענווה המדס-רחל
בת סלטנת ז"ל למשפחת **דורחיים** יחי אדר פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

ל'עני הצנועה והענווה מרים דידי

בת יצחק ופרי ז"ל יחי אדר פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

ל'עני הצנועה והענווה שרה מוסאי

בת סרוור ז"ל כי אדר פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

ל'עני הצנועה והענווה נעמי נימי

ביום שני 16:50 בבית העלמין 17:30 טחנה וערבת מברדי חזקין 19:30 שיעור הרב עוזי נסימי

שבת שלום ומבורך

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם - :

<p>שלמה לארי בן מרים היינ משה נאמן בן מרים היינ אברהם נאמן בן מרים היינ ישראל פרגי רפאל בן מרים היינ שבתאי מוסאי בן נהיית היינ מאיר חסן בן מסעודה היינ רבקה מורנו בת שרה מנב"ת אסתא אהרוני בת גוהר מנב"ת נהיית ישראלית בת שרה מנב"ת ריחן-רחל בת גיראן מנב"ת</p>	<p>אברהם יגל בן רעות היינ יוסף אהרוני בן ביבי היינ ראובן לוי בן טרג'ה היינ שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת תנה דויד בת שרה מנב"ת דינה מוסאי בת חנה מנב"ת לידה הרני בת מרי מנב"ת דליה נסימי בת גורג'יה מנב"ת חויה חיה בת אסתר מנב"ת חן-חיה בת חנה מנב"ת</p>	<p>לירן מלכה ז"ל בר ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בר ריטה שתחיה זבולון יצחק בן שמחה ז"ל רפאל אלביליה בן שמחה ז"ל שלמה בעזני בן זהרי ז"ל אברהם מסעוד לוי בן חיים ז"ל מיימון קובן בן פריחה ז"ל יחיאל אברג'ל בן סעדה-שושנה ז"ל בבאי מוסאי בן אברהם וולכה ז"ל</p>	<p>עילאי דוון ז"ל בן אריאל-מזל שתחיה ניסים נסימי בן פרי יצחק ז"ל אליעזר כהן בן לאה ז"ל פורטונה אוזן בת חנונה ושושן ז"ל ציונה לוי בת שרה ז"ל ניצה גואטה בת לידיה ז"ל עליזה יצחק בת שרה ז"ל אסתר (גוהר) רחמיני בת עיזה ז"ל מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחור</p>
---	--	---	--